

er, at der er milliardtab i bankerne; ting, der ikke er bogført; afskrivninger, der er gemt væk i regnskaberne, så de store banker havde meget større underskud og slet ikke overskud sidste år. Vi kan læse, at krisen fortsætter med arbejdsløsheden, der vokser, konkurser og tvangsauktioner, og at der kommer tab fra Østeuropa, der ruller ind og også kommer til at ramme den danske finansielle sektor. Der kommer tab fra landbruget, som også kommer til at ramme den danske finansielle sektor.

Derfor: Var det, ministeren sagde nu, om, at man var parat til at tage nye initiativer, et tilsagn om, at danske skatteydere skal op med pungen en gang mere?

Kl. 14:07

Formanden:
Ministeren.

Kl. 14:07

Økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen):

I første omgang har vi jo lavet to rigtig gode og rigtig brede aftaler med en stor kreds af partier i Folketinget. Det har jo betydet, at vi, både når det gjaldt om at sikre, at der var tilstrækkelig med likviditet i markedet, og efterfølgende her, hvor vi har taget initiativ til med kreditpakken også at sørge for, at der er tilstrækkelig med kreditgivning i pengeinstitutterne, i hvert fald har været med til med rettidig omhu at sørge for at undgå, at vi kommer ud i de problemer, som vi ser i mange andre lande.

Men det er naturligvis sådan, at når der er en verdensomspændende ikke kun finansielle, men også økonomisk krise, så påvirker det jo også alle i Danmark. Det påvirker også den finansielle sektor i Danmark, der måtte have investeret i at skabe nye arbejdspladser i Østeuropa og andre steder. Det rammer selvfølgelig også dem, der har investeret i det, når det går den anden vej.

Jeg mener stadig væk, at vores opgave er at sikre, at vi får markederne til at fungere så godt som overhovedet muligt, men at vi naturligvis lærer noget af den finansielle krise, herunder også strammer reguleringen op de steder, hvor der er behov for det, for at vi kan søge at undgå at komme i den her situation igen.

Kl. 14:08

Formanden:
Hr. Frank Aaen.

Kl. 14:08

Frank Aaen (EL):

Nu var der jo først 35 mia. kr. til Roskilde Bank, og så var der garantier til alle danske banker på 3.000 mia. kr. – sådan næsten det dobbelte af, hvad samtlige danskere tjener på et år. Så var der 100 mia. kr. til bankerne, og så var der 65 mia. kr. i kredit, som også gives til bl.a. bankerne.

Det er altså enorme milliardbeløb. Vi ved samtidig, at langt de største tab blandt dem er lidt af danske virksomheder, bankvirksomheder; herunder er der de store tab, Danske Bank har lidt i USA, Irland, Finland og de baltiske lande. Er det rimeligt, at danske skatteydere skal finansiere tab, danske banker har lidt og i stigende omfang vil komme til at lide på international spekulation og international overførsel af penge?

Kl. 14:09

Formanden:
Ministeren.

Kl. 14:09

Økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen):

Der er noget, hr. Frank Aaen fuldstændig har misforstået. Grunden til, at et bredt flertal i Folketinget gik ind, først i forbindelse med en bankpakke, og lavede en aftale, var jo for at sikre, at der er et pengemarked, der fungerer, og at der er likviditet, altså at der er kontanter, der flyder mellem bankerne. Det har bankerne faktisk fået lov at betale en ret anelig pris for. Jeg tror ikke, at hr. Frank Aaen kan nævne noget som helst andet sted i verden, hvor banksektoren, den finansielle sektor, sådan set selv er med til at betale en meget stor risikopræmie for, at vi stiller en sådan garanti til rådighed.

Med kreditpakken er der jo tale om, at vi giver lån i form af hybrid kernekapital, men det skal jo forrentes. Det vil altså sige, at det er noget, som skatteyderne får penge for.

Så jeg synes, at det med, at vi først laver nogle aftaler med den finansielle sektor og så laver politiske aftaler, hvor vi faktisk har en forrentning med, bliver udlagt, som om vi nu går ind og tager nogle tab. Det er jo ikke rigtigt. Jeg må sige, at det er aktionærerne i bankerne, der først og fremmest har tabt penge.

Kl. 14:10

Formanden:
Hr. Frank Aaen.